

опъ кого то се ражда всичко благополучие, какъ то какъ и святое Писаніе : « Вмалѣ поживъ исполніи лѣша многа. » Сирѣчъ, ако задоволно, честно, добродѣлно и богоугодно поживиме, ако и за мало годины, но исполняваме тогда безчисленныше вѣкове, даже и на самый часъ смертный треба да благодариме на Бога, който ни е показалъ разны неговы милости, и съ удоволсиво треба да умиреме, и съ радость да окончаваме теченіето нашего живоша сосѣ надежда будущаго блаженства.

И азъ самъ, Деоне, нѣкогда мыслилъ какъ то и ты сего, но послѣ се уцѣломудрихъ опъ единого видѣнія коему видѣхъ, и ешо за полза твоя ща даши го кажемъ, шокмо послушай съ вниманіе, и запомни го, да го кажешъ и ты на твоиште дѣца и унуцы : Едно време глядахъ плашевыше, и разсуждавахъ, какъ на нѣкои Планеты еднаша е година колкото наши тридесеть, и ако поживи свои спло годины, то спрувашъ на шыше годины три хиляды. Такожде и за други Планеты разсуждавахъ, коихъ шо са годинище еще поголемы, и въ това разсужденіе заспахъ, и видѣхъ какъ духъ мой возвысисе опъ земля, и спори ми се, какъ дойде пренебесно нѣко существо, облечено